

NAŠE DELO

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA KRŠKO

Družina naj bo temeljna skrb letošnjega Tedna matere in otroka

»Teden matere in otroka« je postal v teku let po osvoboditvi že kar pravi ljudski praznik, saj je prodrlo njegovo praznovanje skoraj v sleherni kraj naše domovine. To dejstvo samo dokazuje, da ima to praznovanje svoje korenine v ljudstvu, v njegovem čustvenosti in v spoštovanju materinstva. Na teh ču-

mo, da je rod, ki danes snuje družine, še prepoln stare miselnosti in da je zaradi vojne dobe etično nekoliko oman. Na žalost smo priča čudni lahkomišelnosti mladine in neodgovornosti navram otrokom. Naša oblast in družbene organizacije pa se trudijo, da se ta pojav čimprej odpravi. Zlasti mladinska organizacija ima veliko vlogo pri usmerjanju mladine in pri oblikovanju njene pomen družine. Novo uvedeni pouk o morali na naših šolah bo k zresnitvi mladine v tem pogledu lahko dosti pripomogel.

Pa tudi to še ne bo dovolj. Za vzgojo otrok se morajo starši še prav posebej usposobiti. Današnja doba zahteva hrabrega in neupogljivega človeka, predanega svoji domovini in stvari socializma. Starši na to mnogokrat vse premalo mislijo. Domača vzgoja mora iti v korak s celotnim družbenim razvojem, ker sicer se ustvari v otroku razdvojenost — ki ima lahko slabe posledice za oblikovanje njegove osebnosti. Kako naj se otrok znajde v situaciji, ko mu šola in organizacije vcepljujejo ljubezen do socialistične domovine, doma pa pljujejo na vse te

stvih je organizirala praznovanje raznih materinskih dni tudi stara Jugoslavija, le da je bilo vse to pesek v oči, kajti srečne družine in srečnega materinstva ne more biti brez materialne osnove, ki pa jo naša država gradi s tem, da dviga proizvodnjo in da daje z vsakim dnem ljudstvu več dobrin za življenje.

Skrb za otroka, za mladino, za mlado pokolenje je pravzaprav gibal vseh naših prižadevanj, vseh naših naporov. V mislih na to, da bodo otroci deležni sadov našega dela, z lahkoto premagujemo najtežje napore in se odrekamo trenutnim ugodnostim. To je naravno, v tem je napredek. Prav zato pa, ker bodo otroci dediči naših stvaritev, ni vseeno, kakšni so. Vemo pa, da bodo takšni, kakršne bomo vzgojili, zato se misli znova in znova vračajo k družini kot osnovni celici naše družbe kot glavni vzgojiteljici bodočega pokolenja. Danes smo z našo družino mnogokrat še nezadovoljni. Močno občutimo, da naša družina še ne opravlja vseh nalog, ki jih od nje — kot osnovne celice družbe — zahtevamo. Pri tem se pa morda pre malo vprašamo, če bi jih že mogla opravljati.

Seveda se odnosi v družini niso spremenili na mah, ko smo ustvarili pogoje za nove družbene odnose. Se dane imamo v družini razne negativne pojave, kot so nezvestoba, prepri in podobno, ki negativno vplivajo na otrokovo duševnost in mu grenijo mladost. Kolikor manj bo lahkomišelnega sklepanja zakonov in kolikor manj bo zakonov, ki so bili sklenjeni iz raznih spekulativnih razlogov, toliko manj bo tudi neurejenih družin in gorja.

Ne smemo pa misliti, da je vse prav v družinah, ki so se osnovale v novi dobi, ko pri njih niso več mešetarili razni znanci, tete in strici, temveč so se sklenili zares iz ljubezni. Vedeti mora-

naše pridobitve? Tak otrok izgubi vero v znanje svojih staršev in učiteljev, nima pred seboj idealov, zato se preda lahkomišelnemu življenju in je izgubljen za našo socialistično skupnost. Starši, ki žele svojemu otroku dobro, morajo skrbeti, da bo družinska vzgoja podpirala vrednote in pogoje, ki jih daje otroku družba preko svojih šolskih in drugih ustanov, ker samo z enosmernimi vplivi lahko dosežemo pri otroku tiste vzgojne cilje, ki si jih vst želimo. Harmonična, politično pravilna in napredno usmerjena družina je najboljši pogoj za pravilno rast mladega človeka in tudi garancija za rast in napredek naroda in države.

V to smer je treba obrniti naše misli in našo pozornost ob letošnjem »Tednu matere in otroka«. Naši novi upravni in gospodarski forumi, delavski sveti, zadrug in organizacije se morajo ote- stiti uradnega in hladnega odnosa do svojih članov. Voditi je treba računa o delavcu, ki mu je morda zašla družina n težave zaradi bolezni; pa o družinah, kjer se pijančuje in preklinja in celo nepravilno uporablja otroški dodatek. Ti forumi, ki so izraz novih družbenih odnosov pri nas, ne smejo hladno mimo neurejenega življenja posameznih družin in posameznega človeka, kajti pravemu socializmu je humanost lastna in se po tem tudi razlikuje od lažnega usmiljenja buržoaznih malomeščanskih strank in nazorov s katoliško cerkvijo vred, ki tolažijo trpeče le s plačilom na drugem svetu.

Z resnično skrbjo za našo družino bomo dostojno proslavili letošnji praznik matere in otroka. Zato na delo za usposabljanje staršev za dobre vzgojitelje, da bo postala naša družina res temeljna kovačnica novega rodu.

Prebivalci krškega okraja

Prebivalstvo krškega okraja se je letos že dolgo pripravljalo, da čim slovesneje praznuje 60-letnico našega ljubljene maršala Tita. Pri proslavi so sodelovali prav vse naše množične organizacije. Dne 20. maja je krenila Titova štafeta, v kateri so sodelovali člani PAZ in gasilci, ob 6. uri iz Krškega proti Sevnici, kamor so dospeli ob 7.45. Sevnčani so štafeti priredili svečan sprejem. Titovo štafeto je pozdravil predsednik Prostovolnega gasilskega društva tovariš Smodej, nakar je krenila štafeta proti Vrhovem pri Radečah, kamor je dospela ob 9. uri in kjer so predali štafeto palico trboveljskemu okraju. Istega dne ob 9. uri je krenila izpred rojstne hiše tovariša Tita v Kumrovcu štafeta avtomoto društev iz Bistrice ob Sotli in Brezice, v spremstvu štirih motoristov in treh avtomobilov preko Brezice v Krško, iz Krškega je odšla štafeta v Radeče, kjer so ob 15.15 predali štafeto mapo trboveljskemu okraju.

Dne 21. maja ob 13.30 so prispeli v Krško lokalne štafete iz Sevnice, Bučke, Šentjanža, Leskova in Senovega. Vso pot, koder so štafete tekale, so bili svečani sprejemi posebnega mnogostevilnega prebivalstva in šolske mladine tudi godba. V Krškem so tekače pozdravili zastopnik OLO tov. Papež, zastopnik JLA in zastopnik mladine, nakar je štafeta nadaljevala pot proti Brezicam. Med potjo so se pridružili krški štafeti še stranske štafete iz Zdal, Atrič in Risce. Ob 14.30 so fizikulturniki krškega okraja sprejeli štafeto palico od tekačev novomeškega okraja. Štafeto, ki je krenila proti Brezicam so spremljali člani JLA, strelske družine in drugi.

V Brezicah je pričakovala štafeto množica prebivalcev. Ob 15.45 je tekače pozdravil zastopnik JLA major Pilja Peter in predsednik mestne občine v Brezicah tov. Grabnar, nakar je ob 15.50 krenila iz Brezice proti Samoboru, kamor je prispela ob 17. uri.

Na lepo okrašenem glavnem trgu v Samoboru je skozi spalir, ki so ga tvorili nešteti prebivalci prispela štafeta do častne tribune. Štafete palice so prinesli v Samobor tov. Joly Josip iz Brezice v imenu fizikulturnikov, tov. Čebular Anton v imenu prostovoljnih gasilskih društev, tov. Kovatič Miloš v imenu članov PAZ, tov. Zagode v imenu stelske družine ter Slovenske Koroške in Trsta so bile predane predsedniku mestne občine Samobor z željo, da bi nas naš ljubljeni maršal Tito vodil še naprej od zmage do zmage.

V imenu krškega okraja je pozdravil navzoče tov. Colarič Lojze, predsednik OLO Krško, ki je med drugim želel, da bi naš maršal Tito, kot sin slovenske matere in hrvatskega očeta živel še mnoga leta v dobrobit jugoslovanskega delovnega ljudstva.

KRŠKO

TD Partizan v Krškem je 24. 5. ob 20 priredil v kino dvorani svečano akademijo v čast 60-letnice našega voditelja maršala Tita. Slavnostni govornik je bil tovariš Lojze Colarič, predsednik OLO Krško, ki je v svojem govoru podčrtal nesebično in požrtvovalno delovanje maršala Tita kot lik pravega borca za pravice delavskega razreda. Prikazal je težko borbo tovariša Tita, ki jo je vodil proti vsem izkoriščevalcem delovnih množic ter sovražnikom naše nacionalne samostojnosti. Poslušalci so predavatelja verno poslušali in z glasnim aplavzom potrjevali njegova izvajanja.

Vinorodna pobočja bizeljsko-posavskega okoliša proizvajajo visoko kvaliteta vina

Vinogradništvo v našem okraju je ena najvažnejših gospodarskih panog in se s to panogo preživlja največji del prebivalstva. Največji narodni dohodek tukajšnjega predela daje vinogradništvo.

Vsekakor pomeni dober rod v vinogradu dobro osnovo, žal pa ne vedno tudi rentabilnost naše vinarske gospodarske panoge. Mi Posavčani znamo sicer prav dobro gojiti vinsko trto in proizvajati vino, ne znamo pa pridobljene pravilno in plodno izkoristiti. Prav zaradi tega je naše vinarstvo zastopalo, ker posvečamo premalo pozornosti prav strokovno komercialni strani. Priznati moramo, da je naše kletarstvo še vedno na zelo nizki stopnji in da je bil poleg drugega v preteklosti to eden glavnih vzrokov, da so se naša vina na

trgu smatrala, predvsem pa pri odločitvi o lastnih forumih, kot manj vredna vina. Naša vina so bila sicer vedno zelo iskana od strani potrošnikov širom naše domovine z ozirom na svojo pristnost in svojstvenost, niso pa nikoli dobila tistega priznanja, predvsem se niso mogla uveljaviti na inozemskem trgu kot bi to moralo biti. Skrajni čas je, da pričnemo z načrtnim in doslednim delom, če hočemo, da ne bo šel čas zopet mimo nas, kljub temu, da živimo na najbolj ugodnem položaju za vinarstvo, tako glede močne proizvodnje kakor tudi glede visokih kvalitetskih možnosti. V dokaz za to naj nam služi potrdilo, da so bila naša vina najvišje ocenjena na vinski razstavi v Pekrah.

(Nadaljevanje na 3. strani)

maršalu TITU za 60. ROJSTNI DAN

BREŽICE

V domu JLA so se prebivalci mesta Brežice, kakor tudi pripadniki garnizije Cerklje ter zastopniki množičnih organizacij zbrali 24. maja ob 8 zvečer z namenom, da proslave 60. rojstni dan maršala Tita in mu žele še mnoga leta uspešnega življenja v dobrobit jugoslovanskih delovnih množic. Tovarišica Desa Miljenović je v svojem lepo zasnovanem govoru podčrtala vse vrline maršala Tita kot človeka in prvoborca za človečanske pravice. Orkester je zaigral več borbenih skladb in pesmi.

BREŠTANICA

V počastitev dneva Maršalove 60-letnice je občinski odbor OF s sodelovanjem mladine, sindikalnega orkestra, moškega pevskega zbora in pionirjev

SEVNICA

Sevnčani so se na večer pred rojstnim dnem maršala Tita zbrali v prostornem domu, kjer so na svečan način in z bogatim sporedom proslavili 60. rojstni dan našega ljubljene maršala Tita. Pri proslavi so sodelovale vse množične organizacije, mladina in pionirji. O pomenu dneva je govoril tov. Mejak, ki je v svojem govoru orisal trudopolno življenje našega Maršala za osvoboditev jugoslovanskih narodov izpod okupatorskega jarma in izkoriščevalskih kapitalističnih okov. Prisotni so budno sledili izvajanjem in bili enodušni v želji, da bi nam tovariš Tito še dolgo časa živel v korist našega delovnega človeka.

KRMELJ

Rudarji in prebivalci Krmelja in okolice so za 60. rojstni dan maršala Tita

priredili proslavo s sodelovanjem množičnih organizacij. Tovariš Počivalšek, tajnik rudnika, je navzočim govoril o pomenu dneva in o življenju tovariša Tita. Orisal je tovariša Tita kot človeka, ki je vse svoje življenje posvetil izključno za izgradnjo lepšega življenja delavskega razreda in jugoslovanskega delovnega ljudstva sploh. Prisotni so se navdušeno pridružili želji, da bi naš tovariš Tito živel še mnoga leta in vodil jugoslovanske narode na poti izgradnje socialistične domovine.

BISTRICA OB SOTLI

Že v jutranjih urah so se dne 25. maja začele zbirati pred šolskim poslopjem velike množice ljudi iz bližnje in daljne okolice, da prisostvujejo zgodovinski slovesnosti, odkritju spominske plošče na šolskem poslopju, kjer je obiskoval šolo in črpal osnovno znanje naš ljubljeni maršal Tito. Slovesnosti je prisostvoval član CK KPS tov. Dušan Bole, tovariš Lojze Colarič, predsednik OLO Krško, zastopniki rojstnega kraja maršala Tita iz Kumrovcu, zastopniki raznih množičnih organizacij itd. Tov. Čepin, predsednik občinskega ljudskega odbora Bistrica je v svojem govoru poudaril pomen Titovega delovanja, njegovo veliko hubezen in nenehno skrb za dobro naših narodov. V imenu prebivalstva je želel, da bi naš ljubljeni Maršal živel še mnoga leta v srečo jugoslovanskih narodov. Spored slovesnosti je bil izpopolnjen z nastopom pionirskega in mladinskega pevskega zbora, z deklamacijami pionirjev osnovne in nižje srednje šole ter z godbo na pihala. Množica je navdušeno vzklikala našemu velikemu učitelju in voditelju jugoslovanskih narodov maršalu Titu.

PODSREDA

V hiši tete našega Maršala v Podsedri je bila ob 11. uri odkrita spominska plošča, kjer je imel tovariš Tito s tovariši važne partijske konference in sestanke. Okrog hiše se je zbrala množica ljudi, med drugimi zastopnik CK KPS tovariš Dušan Bole, predsednik OLO tovariš Lojze Colarič, org. sekretar OK KPS Krško, tovariš Vinko Salmič in člana OK KPS tovariša Tone Gregorič in Lojze Poženel iz Krškega ter zastopniki množičnih organizacij.

O življenjskem delu maršala Tita je govoril zastopnik CK KPS tovariš Dušan Bole, ki je v svojem govoru očrtal tovariša Tita kot človeka, ki ga je vzgojila Partija in ki je posvetil vse svoje življenje v dobrobit delavskega razreda in delovnih množic Jugoslavije. Sledil je pester kulturni program.

Mladinsko-pionirski slovensko-hrvaški FESTIVAL 8. junija v Brežicah

Ljudska mladina in pionirska organizacija našega okraja priredita 8. junija v Brežicah mladinsko-pionirski, slovensko-hrvaški festival »Bratstva-edinstva«. Festival bo smotira uspehov mladinske in pionirske organizacije. Program festivala je zelo bogat, saj bodo nastopale najboljše ekipe ter kulturno-prosvetne skupine našega okraja in mesta Zagreba.

V okviru festivala bo tekmovalanje v lahkotletiki, športnih igrah, streljanju in šahu med mladinci in pionirji okraja Krško in mesta Zagreba.

PROGRAM FESTIVALA BO NASLEDNJI:

DOPOLDNE:

Ob 7. uri: Pričetek tekmovalanj v lahkotletiki in športnih igrah med mladino in pionirji za prvenstvo okraja, na stadionu Razlaga in gimnazije.
 Ob 9. uri: Strelsko prvenstvo za mladince na strelišču Čatež. V Domu JLA šahovski dvojni mladinski in pionirski reprezentance Krškega in Zagreba.
 Ob 11. uri: Lahkotletski dvojni in športne igre mladinskih in pionirskih reprezentance Krškega in Zagreba na stadionu gimnazije.
 Strelski dvojni za mladince na Čatežu, za pionirje (zračna puška) v dvorani TD Brežice.

POPOLDNE:

Ob 15. uri: Nastop pionirskih in mladinskih pevskih zborov, solistov in instrumentalnih skupin v dvorani Doma JLA.
 V mestnem parku nastopijo folklorne in baletne skupine.
 Sodelujejo najboljše mladinske in pionirske kulturne skupine okr. Krško in mesta Zagreb. Po končanem sporedu sledi prosta zabava v mestnem parku. — Vsi prijatelji mladine vladno vabljeni.

BOHOR vabi...

Včasih neodločen obstaneš in pomišliš: Kam v nedeljo? Bil si morda že na Kumu, obiskal si Lisco in Skalico, noga te je zanesla tudi že onstran Save v Veliki trn ali na Studenec, od koder se tako krasno razprostire pred tabo vsa mikavna leota Dolenjske. No, če je res tako, tedaj vedi, da je ena najlepših razglednih točk naš Bohor gospodar Posavja. Če še nisi lezel na njegov vrh Javornik, si zanesljivo prikraščen za prelep pogled na velik del naše ožje domovine, ki se prelenu razgrne pred tvojimi očmi, ki so obvladali pot, ki te je po lepem, zloženem in priklupnem svetu privedla na 1023 m visok njegov vrh.

Oj, ta pot! Nepopisno mikavna in prijetna je. Iz vlaka izstopiš v Brestanici. Sprva ne vidiš dalje, kakor onstran Save, in še ta pogled ti ugasne, ko zaviješ v sotesko, v kateri se stiska trg in preriva potok, ki ga spremlja po vsej dolžini. Toda vse to traja le nekaj minut. Pred tabo se odpre prijazna dolina, ki pusti na desni novo elektrarno, mimo katere te vodi proti rudarskemu Senovemu. Res, prijetna je ta pot, zlasti še, ako se izogneš cestnemu prahu in jo koj »Pod lipo« zaviješ po mehki stezi za potokom. Pol ure, pa si na Senovem. Rudnik pustiš na desni, tega si boš ogledal drugič, pa kreneš v novo, tiho dolinico proti Dolskemu, ki se je stisnilo prav pod vznožje bohorskoga pogorja. Prijeten hlad soteske te objame in te spremlja skozi pod Jablanico. Tam se pot razcepi.

Tu se odločiš. Če hočeš na Javornik, najvišji vrh, preko Budnovega hriba, potem zaviješ na desno. Med hrastovimi gozdiči in senožetji te pot privede na Plešivec, od koder ti je Budnov hrib tako blizu, da bi ga z roko dosegel. Mnogi se odločijo za to pot.

Silno vabljiva pa je tudi druga pot. Na Jablanici se naglo zasukne na levo, strmo prevali v globel, iz te pa se dvigne skoro navpično na partizanske Lošce. Ej, Lošce, s svojimi lepimi njivami, ki jih prepleta krasna temnozeleno ozimina. Lošce s svojimi mirnimi domovi, nad katerimi se zložno vzpenjajo pašniki, na katerih slišiš ob vsakem času zvončkanje ovac. Ej Lošce, obrobline z ogromnimi kostanji, ki jim nikdo ne ve starosti. Zato, planinec, če se nameriš po tej poti, ti ne bo žal. Treba, da veš, da je ta vas nasprotno vsa sovražniku vso dolgo dobo okupacije in dala našim borcem vsega, kar je le zmogla. »Res smo dajali,« ti bo priznala stara Župančeva mama, ki te bo pozdravila s praga, »res smo dajali, pa veste, da nam zato ni manjkalo ničesar.« In taki so vsi Loščani. Silno se razvesele vsakogar, ki ga spoznajo iz tistih časov.

Toda dalje! Pot se naglo dvigne, in že si med češnjami, ki letos s posebno vnuemo kažejo bogato obložen sad. Še prei ko čez mesec dni se ti bodo ti rdeči plodovi smejali tako vabljivo, da ne boš vzdržal. Segel boš po njih in osveženi nadaljeval pot. Zložna je ta pot. Po nekaj zavojih te pripelje na plano. Zopet češnje. le da nekaj sto metrov višje. To so Zajsele! Če si kdaj tod partizani, ne boš ušel pogledu korajžne zajselske Micke. Pa saj niti ne boš hotel mimo, ne da bi se ogledal tam. Celi bataljoni so se hranili pri tej hiši,

in ne enkrat, dan za dnem je ta hiša gostila, dajala.

Od tod do vrha nimaš več daleč. Med pašnike nad hišo te zanese pot in te vodi prav pod temne smreke in orjaške bukve pod vrhom. Mrzla studenčnica te okrepi, pljuča globoko hlastno za zrakom, ki je takšen, kakor malokje.

Na cilju si. Pred tabo se je odprl pogled, od katerega se ne moreš odtrgati. Vsega te prevzame. Saj je neverjetno, koliko lenote ti obrežejo oči z Javornika. V daljavi, osvetljen od jutranjega sonca, leži masiv kamniških planin. Kum je ves jasen in razločen. Oči ti iščejo dalje. Polhovgrajske gore, Snežnik in celo daljni Ritiak so objele. Vse je jasno in čisto. Pogled ti zaplava proti jugu. Dolga veriga Gorjancev ti je blizu, kakor bi bili nakopičeni kar onstran Save. Na Krškem polju leži še dolg, meglen pas, ki se vleče od Brezice preko Novega mesta, še uro morda, pa bo tudi ta dolina vsa kakor na dlani. Oči ti uidejo dalje. Sleme, zares, Sleme je, ki se tako odločno boči nad Zagrebom. In še dalje, dalje ti drsi pogled, nad Hrvatskim Zagorjem, vse višje

in višje, dokler ne obstane na svojstven oblikovani Donački gori in Boču. Potem ti obstane pogled na zelenem Pohorju, na Peci in Uršlji gori. In spet se sučeš, še enkrat se ti morajo oči napiti tega čudovitega sveta. Potem šele se ti oči povesijo niže, iščejo Planino, Sentvid, Jurkloster, božajo Kozjansko. Nešteto novih, rdečih streh te gleda iz med zelenih žitnih leg, izmed gozdov in sadovnjakov. Spomini na divjaške pohode Nemcev in Ustašev. Spomini so to, ker davno so že odstranjeni ožgani tramovi in okajeni zidovi. In čeprav ni življenje tukaj vsak dan tako lahko, je na ruševinah zraslo vendarle novo Kozjansko, lepo, priklupno in privlačno. Ali ni tudi ono plod žrtev, katerih kosti počivajo raztresene po košatem hrbtu našega Bohorja? In ves ta krasen svet ti je odprt kakor na dlani z njegovega najvišjega vrha Javornika.

Prijatelj! Res, da je bil nedaleč od vrha prejši dom, v katerem si našel tudi udobno dovolj. Tega ni več, pogorel je v težkih dneh borbe. Toda ostal je ta krasen kos sveta, ostali so naši ljudje bohorskih vasi, ki te s širokim srcem sprejmejo in ti nudijo posteljo ali prenočišče v duhtečem senu. Sam Bohor pa ti nudi toliko, da se povedati ne dá. To je treba videti!

L. Avsenak

Mladinsko pionirski dan v Artičah

Predzadnje nedeljo je bilo v Artičah veselo. Na telovadišču za šolo so se že zgodaj zjutraj začeli zbirati mladinci in mladinke, pa pionirji in pionirke, ki so bili veselih in nasmejanih obrazov. Pozdravili so jih zeleni mlaji in šestlet zastav na njih, ki so razigrano plahutale v vetru.

»Danes se bomo pomerili!« so govorili Artičani Globočanom, ki se pa niso ustrašili teh pogumnih besed.

»Zmagali bomo mi!« so odločno zatrjevali.

Na telovadišču je bilo vse pripravljeno. Čakali so samo še, da v razredih končajo s tekmovalnim v šahu. Nato so se lepo razvrstili in čakali komando. Nekateri od mladincev in pionirjev so imeli na sebi fizikulture obleke, drugi so tesno k sebi stiskali puške. Tudi harmonikar je bil na mestu in nervozno čakal, da bo smel raztegniti harmoniko in zaigrati koračnico.

»Mirno!«

Vsi so zavzeli strumno vojaško držo.

»Napred marš!«

Na čelu parade je korakal učitelj Pihtler, ob strani vrste pa starešine odredov.

»Hej brigade hitite...«

Starejši ljudje so ponosno zrl na svojo mladino. Oče je izmed stotero otrok razbral svojega, ki je korakal na čelu in najbolj glasno pel. Nasmehnil se je, kakor bi hotel reči:

»Vidite, to je moj otrok!«

Pred poslopjem občinskega ljudskega odbora so se zvrstili.

»Zdrav duh v zdravem telesu...«

S temi besedami jih je učitelj Preskar nagovoril. Govoril jim je o pomenu sektorsko-mladinsko-pionirskega dneva in izrazil željo, da bi ta dan

ostal tradicionalen. Izrazil je ponos, ker se tekmovalci vrši ravno v Artičah in jim želel obilo uspehov v tekmovalstvu.

Mladino je tudi pozdravil v imenu Okrajnega ljudskega odbora tovarš Dernač Jakob in v imenu okrajnega komiteta LMS Krško tov. Krainc Stane.

Ob 10. uri se je začelo tekmovalstvo.

Najprej so tekmovali v streljanju, nato mladinci v skokih v višino in daljino. Eden za drugim so se vrstili Kovačič, Preskar, Molan in drugi. Ob strani je stala publika in veselo pozdravljala tiste, ki so se najbolj izkazali.

»Koliko hočeš Kovačič?«

»Na en in pol nastavite!«

Kovačič je zlahka skočil 1,50 m v višino in tudi drugi niso zaostajali za njim.

Če se jim je onesrečilo prvič, so poizkusili še drugič, dokler jim slednjič ni uspelo.

Ljudje so hiteli v cerkev. Ko so zaslisali in videli mladino na telovadišču za šolskim poslopjem so nehote krenili s poti in zavili za šolskim poslopjem na telovadišče. Od mladine pa ni nihče šel dalje, vsi so se ustavljali za šolskim poslopjem in z zanimanjem spremljali sleherni gib tekmovalcev.

Opazoval sem pionirja, ki je stal ob ograji šolskega vrta. Z drobnimi ročicami se je prijel zanj in strahoma kukal proti telovadišču. Na njegovem obrazu sem razbral žalost, ker ni med njimi in zavidanje njihovega veselja in sreče.

»Zakaj pa ti nisi med njimi?« sem ga vprašal.

Mama mi ne dovoli. Rekla mi je, da moram v cerkev.« Te besede je izgovoril žalostno in jecljivo.

Nova grupa rojakov IZ AMERIKE

V soboto, 24. t. m., je dospela v Jugoslavijo že tretja grupa ameriških Slovencev. Tudi obisk te grupe, 24 ljudi, so organizirale Progresivne Slovence iz ZDA. Največ jih je prišlo iz Clevelanda in La Salle.

Rojaki so bili na naši meji v Sezani priprano sprejeti. Na peronu jih je pričakal tov. Etbin Kristan z ženo, člani IO OF, organizacije AFŽ in Ljudskega odbora Sezane ter predstavniki Slovenske izseljenske matice. Topel pozdrav pionirskega pevskega zbora iz Tomaja in mladinskega pevskega zbora iz Sezane, ki sta zapela nekaj slovenskih narodnih in partizanskih pesmi, je radostno presenetil naše rojake in ko so jih malčki iz Slovenskega Primorja obsuli s šopki cvetic, so se vsem v ginenju zarosle oči.

Prvo dobrodošlo jim je izrekel tov. Etbin Kristan. Po pripranem pozdravu in željah, da bi jim bivanje v njihovem rojstnem kraju bilo čim prijetnejše, je v njihovem imenu vzkliknil: »Tudi mi, ameriški Slovenci, ki smo prišli v Slovenijo, se pridružujemo srčnim čestitkam jugoslovanskih narodov za šestdesetletnico maršala Titu!« Zahvalo pevskega zbora pa je končal z besedami: »Najlepši pozdrav, ki ga človek more dočakati ob povratku v ljubo rodno zemljo je slovenska pesem — najlepša pesem na svetu.«

Rojaki, ki so do sedaj prišli iz ZDA so iz raznih krajev Slovenije. Nekaj iz Slovenskega Primorja, nekaj iz Krškega, največ pa iz Dolenjske. Že na poti od Sezane do Ljubljane

so se vsi zanimali za skupne izlete, ki jih bosta »Putnike« in »Slovenska izseljenska matica« priredila. Prvi takšen izlet bo v sredini junija. Rojakom so razdelili program s štirimi različnimi trasami izletov. Pri izbiri istih se bodo prvenstveno upoštevale želje, to je prijave rojakov samih. V kolikor imajo izseljenci — obiskovalci kakšne posebne želje za razne informacije in nasvete, sta jim na razpolago Slovenska izseljenska matica, Ljubljana, Dapčevićev trg 2, telefon 26-57 in poslovilnica »Putnika«, oddelek za inozemce, Ljubljana, Tyrseva cesta, telefon 52-77.

V začetku junija prispejo še dve skupini, 17. in 18. junija pa poslednja grupa, ki je v sklopu organizacije Progresivnih Slovencev iz Clevelanda. Seveda bo med tem prišlo še več posameznikov, nekateri z avioni, drugi z različnimi parniki.

Kaj je navega PO SVETU...

Rezultati volitev v Trstu so med tržaškimi prebivalstvom upravičeno ogorčenje proti Vidalijski goljufiji in prevart. V volilne ime-nike je bilo vpisanih preko 70.000 oseb, ki po določenih mirovne pogodbe ne bi smele imeti v Trstu volilne pravice.

Iz Benetk, Milana, Rima in drugih italijanskih mest so prihrumeli tisoči Italijanov glasovat za iredentiste. Glasovalni vojski iredentistov so se pridružil še italijanski izseljenci iz Amerike, begunci iz Zadra itd.

V slovenskih občinah je po večini zmagala Lista slovenske skupnosti. Končni rezultati oziroma uradni izidi volitev za občino Trst na 299 voliščih so naslednji:

Demokratska stranka 58.717 ali 32,47%; Vidalijska stranka 33.126 ali 18,32%; Fronta za neodvisnost 22.516 ali 12,45%; Italijanska soc. gibanje (fasisti) 20.516 ali 11,35%; Socialisti Julij, krajine (Saragatovi social.) 10.412 ali 5,76%; Italijanska republikanska stranka 8397 ali 4,64%; Italijanska liberalna stranka 5740 ali 3,17%; Slovensko-italijanska ljudska fronta 4914 ali 2,72%; Tržaški blok 4493 ali 2,45%; Slovenska demokratska lista 3559 ali 1,97%; Fasistično-monarhistična stranka 2904 ali 1,60%; Italijanska socialistična stranka (Nemijevi soc.) 2781 ali 1,54%; Fronta monarhistov in kvalunkvistov 1563 ali 0,86%; Italijansko gibanje za neodvisnost (avtonomično gibanje) 1211 ali 0,67%.

Končni izidi v ostalih občinah angloameriške cone STO, ki pa še niso uradno potrjeni, ni pa verjetno, da bi bili kaj izpremenjeni:

Milje: kominformisti 4695, demokristiani 1705, socialisti Julijske Benečije 768, Ljudska fronta za neodvisnost 502, ital. republikanska stranka 387.

Devin-Nabrežina: Lista slovenske skupnosti 1233, kominformisti 850, italijanska demokratska zvezda 620, tržaški blok 162.

Občina Dolina: kominformisti 1348, lista slov. skupnosti 1226, gospodarska lista 150.

Občina Zgonik: Lista slovenske skupnosti 383, kominformisti 369.

Občina Repentabor: Lista slovenske skupnosti 155, kominformisti 77, gospodarska lista 54.

Ponovne smrtno obsodbe v Čehoslovaki. Nedavno je bil v Pragi proces proti 14. čehoslovaskim oficirjem. Dva oficirja sta bila obsojena na smrt z obzobjem, da sta bila v službi inozemske vojnne službe. Ostalih 12 oficirjev pa je bilo obsojenih na dolgotrajno ječo.

Sličan proces pa je bil v Moravski Budjevicu, na katerem so bile prav tako dve osebi obsojeni na smrt pod pretezo, češ da so delavci inozemske vojnne službe. Istotako pa je bilo kakor poročila Borba objavljeno v praskem časopisu, da je bilo v mesecu aprilu t. l. devet raznih procesov, na katerih je bilo obsojenih 82 oseb »zaradi veleizdaje, sabotaže in vojnne službe«.

S. F.

MLADINA!

Prijavljaj se v mladinske delovne brigade!

DRUŽINA je temelj otrokove vzgoje! STARŠI, ne pozabite na to!

VLOM na „nebeški“ poljani

(Nadaljevanje)

Domačini in zlasti krčmarji in trgovci so na moč prijazni za romarje. Le nadležnih tujcev, ki vohajo za čudeži, takih pa ne marajo. Še županu niso po volji. Če se takle škric prikaže pri njem, se mu odreže: nič ne vem in sploh, kaj pa hočete? Milijoni romarjev so zvalili v Haroldsbach tudi neizbežne časnikiarje. Čim so se približali nebeški poljani, že so jih obkrožili domačini. Pritlikavi paglavci in jasnovidke so se pripodili iz mračnega gozdička, njim na čelu pa zamaknjena figura kakkega verskega fanatika in so časnikiarje prepodili, da ja ne bi kaj sumljivega opazili in oznanili. Tudi teološka glavnica, novic Norbert, jih je zagledal in že je z nebeško mehkim glasom zadonel po poljani, da sta križani in mati božja pravkar zdeklamirala jasnovidkam, da se naj časnikiarji takoj poberejo s poljane, ker sicer se nebeški gostje ne bodo prikazali. Zdaj pa pomislil pobožni bralec, s kako jezo so se romarji pognali v uboge novinarje, ki so bili za prepašeni, kako naglo funkcijonira nebeška poročevalska služba, da jih je takoj zapazila. Na novinarje je pritisnila množica in sikala: ne damo se slikati, razbijte jim aparate, poženite jih k vragu. In novic Norbert jim je zagodel: ste slišali božji glas, mati božja se vam že ne da slikati, kar poberte se!

Casnikiarji so se razjarjeni množično morali umakniti. Nebeška zamaknjena bi bila segla tudi po kolih. Odnehal pa je niso, saj se s praznimi rokami niso mogli vrniti. Pridružili so se jim še policaji, ki so že tedne stikali v Haroldsbachu za resnico.

Končno se je pa le zgodilo. Policaji in časnikiarji so se navidezno sicer pobrali, v resnici pa so si poiskali skrivne kotičke, od koder bi v mraku opazovali prihod nebeške prikazni. Pripravili so si svetlobne rakete in fotoaparate. V grmičju skriti so pričakovali prikazen in oprezali, da jih ne zaloti romarsko oko.

Počasi je padal mrak na nebeško poljano. Romarji so se v trumah zgrinili da bi zopet iz obličja v obličje zrl svojo »zaščitnico«. Vse je bilo pripravljeno. Jasnovidke deklice so že poklekile, župnik Gajler in novic Norbert sta se že zbrala za deklicami, da bi, kakor po navadi, oznanjala besedo božjo, ki je ravnokar privrela iz ust prikazni.

Casnikiarje in policaje je »nareletavala nestrpna želja, da bi čimprej zagledali čudež. Iz skrivališča so oprezali na kraj, kjer se naj bi čudež prikazal. Pripravili so aparate in že jih je prešinila brezmejna radovednost, kakor diviega lovca. Saj res ni kar tako, če ti takole v zasled naenkrat primaha sama mati božja.

Tedaj pa je nekaj v grmičju zašumelo. Skozil gosto vejevje gozdička se je jelo svetlikati in neka belkasta črta se je premikala v smeri, kjer so deklice — jasnovidke pobožno sklepale roke in čakale prikazni — direktno iz nebes. Pozornost se je neverjetno stopnjevala. Verniki so trepetaje poklekli in po celi poljani je zašumela molitev. V grmičju pa so se časnikiarji in policaji prestopali, kakor da bi jim gorelo pod nogami. Zdaj pa gre za res, so si mislili. In res se je prikazen začela luščiti iz nebeškega labirinta, iz tistega

znanega gozdička. Še malo ji je zastal korak pod vejami zadnjih drevov. Na rokah je tako nebeško ljubko nosila malega Jezuščka, prav kakor naše mame nosile svoje drage dojenčke. Mnogiža je onemela in v tem hipu se seveda nihče ni spomnil, da je Kristus po svetopisemski zgodbi že precej v letih šel v nebesa in da so ga zdaj gotovo morali pomladiti, ker bi ga sicer mati božja ne mogla v Haroldsbachu na rokah prinesiti. Tudi svečo si je mati božja prinesla s seboj, če bi ji v gozdičku bilo pretemno. Pa je ni rabila, saj je družba za eksploatacijo tako donosne nebeške prikazni poskrbela za bajno razsvetlavo. Zamaknjene deklice so pričele drhteti in na vernike je legal trepetajoči vzdih: »zdaj, jo vidiš...«

Tedaj se je pa zgodilo nekaj strašnega, nekaj, česar nihče izmed globokih vernikov in aranžerjev te nebeške komedije ni mogel niti v snu pričakovati. Za hrbtom »matere božje«, se je iz nevidne teme priplazil policaj in jo čisto po človeško zagrabil za roke. »Mati božja« je vzkliknila in tako človeško, pa še s prav debelim moškim glasom, zakričala, da je samega policaja spretletelo. Verniki so zatuli in župnik, pa novic Norbert sta se neznansko zgrozila: »joj, naša mati božja«. Policaji se pa niso hoteli motiti in so hitro potegnili nebeški prikazni haljo z glave in, kaj misliš pobožni vernik, kdo neki se je prikazal? Na zaprepaščenje vernikov in aranžerjev se je iz prave »matere božje« izluščil nam že od vsega začetka znani krčmarjev nečak Peter Simon, ki so ga časnikiarji še malo pred tem v vsej nebeški glori »matere božje« slikali, da prikazen ne bi zašla v pozabo. (Na sliki pa vidite tega našega Petra, kako je imenitno znal posnemati mater božjo).

Kako pa se je stvar po tem odkritju zasukala, bomo pa zvedeli prihodnjič.

Obnova sadjarstva v KDZ Leskovec

Osnova za stalnost rodnosti in godnosti zemlje, so zadostne količine sprstenine v zemlji. Dosedanja zrigolana zemlja in ona na planoti pa sta zelo siromašni na organskih snoveh, po večini le do 2% humusa. Zemlje pa potrebujejo vsaj 5% humusa, da lahko ohranjajo pravilni slog, zadostno bakterijsko življenje in tako stalno rodnost. Večina gozdnih površin, določeneh za krčenje, pa ima zemlje z dovolj humusa. Žal, da je ta humus surov, povečini kisel, brez bakterijskega življenja.

Zato mora zadruga pristopiti k temeljiti pripravi zemljišč za nasade, ki mora biti zaradi humificiranja in aktiviziranja zemlje, kakor tudi zaradi čim boljšega razkrajanja ostankov trohnečih korenin izruvanih gozdnih dreves že tekem tega leta čimprej izvršeno.

V ta namen bo zadruga že tekem tega leta, skrbila, planirala in zrigolala celotno predvideno površino. Napela bo vse sile, da pride čimprej do čimveč organskih gnojil, do hlevskega gnojila, komposta in zelenega gnojenja. Ker nima hlevskega gnojila se bo na zrigolanih površinah, določenih za hruške, ki se bodo sadile šele za tri do štiri leta, posluževala zelenega gnojenja, in sicer bele lupine, potem pa detej in deteljino-travnih mešanici. Ti ostanki vsebujejo mnogo tako imenovanega trajnega humusa v grobejših delih, ki se počasneje razkrajajo in nekaj hranilnega humusa, ki se hitreje razkrajajo v raztopno rastlinsko hrano. Je to potem takem odlična predkultura za nasade. Tako se bo tudi, vsaj za tri leta, povečala krvna baza za okroglo 40 ha in omogočala rejo 80 glav goveje živine za izvoz in za nabavo strojev. Z druge strani pa se bo s tem omogočilo napraviti rodovitno surovo gozdno zemljo z obogatitvijo na bakterijah ter dodajanjem 150 vagonov hlevskega gnojila, ki ga bo producirala ta živina. S tem bomo omogočili izkoriščanje čez 50 ha velikih skrčenih gozdnih površin z ranim in srednje ranim krompirjem, ki je kot

okopavina na taki gozdni zemlji najboljše predkultura, še pred kalifikacijo za sadne nasade. Na proizvodnjo krompirja za te površine se zadruga že sedaj pripravlja. S sajenjem krompirja na teh površinah tekem dveh let se bo zemlja za predvidene sadne plantaže dobro pripravila, poleg tega bo pa pridelek krompirja, približno 150 vagonov z njegovo vrednostjo občutno sodeloval pri amortizaciji investicij, še predno bo sploh prišlo do nasada.

S takim načinom gospodarjenja bomo postavili močne temelje za uspešno urejevanje sadnih plantaž.

Dali bomo spodbudo za tak način obnavljanja, pokazali bomo, da brez živinoreje in v zvezi s tem brez hlevskega gnojila ni mogoče uspešno sadjariti. Intenzivno sadjarstvo zahteva vrtno zemljo. Vzporedno s pripravo zemljišča za nasade je zadruga pristopila k organizaciji drevesnice in zaročišča, s proizvodnjo okrog 170.000 hruškinih in 40.000 breskvinih sadik. Za to bo potrebno 14 ha zemljišča in sicer 10 ha za hruške, 2 ha za breskve in 2 ha za zaročišče, 200.000 podlag kutine EMA, 200 kg stratificiranih breskvinih koščic in 50.000 raznih EMA podlag.

Iz izkustva vemo, da je za intenzivno sadjarstvo, ki zahteva toliko število drevesnih sadik, najpripravnije in najcenejše, če si vzgojijo sadike plantazni sadjarji sami na istem terenu in v istih okoliščinah na katerih bodo drevesa pozneje rastle in proizvajala. Ob velikanski potrebi števila sadik, drugače tudi mogoče ni, vsaj v naših razmerah ne. Tako si lahko sadjarji — zadrugiški, ki so najbolj zainteresirani, da pridejo do prvovrstnega drevesnega materiala, sami vzgojijo podlage, sami jih oplemenijo, sami oblikujejo in vzgajajo sadna drevesca pravilno in ustrezno planskim namenom, tako da imajo pri presaditvi na stalno mesto že izoblikovano ogrodje, zdrava, čokata, z dozorlim lesom in lepo razvitim koreninskim sistemom.

G. Vesel.

(Dalje prihodnjič.)

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Vinorodna pobočja bizelsko-posavskega okoliša proizvajajo visoko kvalitetna vina

Na največjem državnem kmetijskem gospodarstvu Slovenije v Pekrah je bila za prvi maj letošnjega leta odprta vinska razstava republiškega merila. Na tej razstavi so razstavljala svoja najboljša vina vsa državna posestva Slovenije, vinogradniško obdelovalne zadruge, vinarke zadruge in druga vinogradniška podjetja. Od državnih podjetij s trgovino z vinom na veliko je bilo med drugim tudi zastopano tukajšnje podjetje »VINO« Brežice. Največ vzorcev je bilo iz predelov Ljutomer, Radgona, Ptuja in okolice Maribora.

Komisija za oceno razstavljenega vina, ki je zasedala dva dni pred otvoritvijo razstave, je bila imenovana v glavnem iz znanih in priznanih vinarov strokovnjakov iz Stajerske. V komisijo pa je bil imenovan tudi zastopnik posavskega vinorodnega področja. Komisija je vodil predstavnik Instituta za vinarstvo v Mariboru. Komisija je ocenjevala zelo strogo ter je bilo celotno delo komisije tako urejeno, da član komisije ni mogel ugotoviti izvor posameznega vzorca.

Ko je komisija končala z delom so bili objavljeni rezultati doseženih točk razstavljenih vzorcev. Največ točk vsega razstavljenega vina je dosegel Muškati silvanec razstavljalca podjetja »VINO« Brežice in sicer 96 točk (ocena se je vršila do 100 točk). Najvišje ocenjeni »Muškati silvanec« je iz Vinarke obdelovalne zadruge na Bizelskem. Tudi ostala vina, ki so bila razstavljen na iz tukajšnjega področja so dosegla zelo lepe rezultate, »Laški rizling« iz Bizelskega 90 točk, »Beli burgundec« iz Srečnice 86 točk, »Laški rizling« iz Pišec 85 točk, »Rdeče vino-črna« iz Srečnice 85 točk itd. Od ostalih razstavljalcev je dosegla največ točk »Radgona« ranina 95 točk iz državnega posestva Gornja Radgona.

To zaslužen priznanje, na katerega je naše vinorodje čakalo leta in leta, naj bo koncem koncev tudi resno spoznanje vsem tistim, ki so vse do sedaj smatrali vina iz tukajšnjega področja za manjvredna od ostalih vin iz stajerskih predelov. Ze vinska razstava, ki je bila v jeseni leta 1948 v Brežicah je prikazala kvaliteto tukajšnjih vin, za kar so vina levega in desnega brega Save dobila tudi takrat veliko kvalitativno priznanje. Iz pozitivnih rezultatov, ki smo jih dosegli po prizadevanju nekaterih tukajšnjih vinarov strokovnjakov in vinogradnikov smo končno neizpodbitno dokazali, da so naša gotova vinorodna pokorja po svoji legi, po sestavi zemlje, kakor tudi po klimi sposobna producirati visoko kvalitetna

V nedeljo 1. junija t. l. bo Prosto-voljno gasilsko društvo Kapele proslavilo 25-letnico svojega obstoja in delovanja. Ob 14. uri bodo gasilske vaje, po vaji delitev diplom ustanovnim članom in podčastnikom, nato pa prosta zabava.

vina, ki se lahko kosajo z najboljšimi domačimi vini, na inozemskem trgu pa celo z glasovitimi renskimi in drugimi kvalitetnimi vini. Nikakor nimamo namena, če manj pa interesa zagovarjati kvaliteto tukajšnjih vin iz lokalnega patriotizma, temveč hočemo le postaviti našim vinom na domačem trgu, kakor tudi v inozemstvu tisto mesto, ki jim pripada. Ne moremo dovoliti, da bi bila cena n. pr. našemu »Laškemu rizlingu« uradno določena nižja, kot pa štajerskemu, zato ker je ta rizling raste na tukajšnjem področju, kakor se je to žal dogajalo vse skozi do leta 1949.

Z ozirom na naš družbeni gospodarski razvoj ter v napredku naše socialistične domovine ima vsekakor to veliko pomen. V interesu naše skupnosti je, da naše kmetijske dobrine, ki nam jih daje narava prikažemo v čim večji vrednosti, ne samo na domačem tržišču, temveč predvsem na inozemskem trgu. Ne sme nam biti vseeno, ali se naša vina plasirajo v inozemstvu kot priznana kvalitetna vina, ali pa vina brez priznanja in slovesa, ki le trenutno odgovarjajo potrebam enega ali drugega inozemskega kupca. V perspektivi našega celotnega gospodarstva se moramo brez dvoma zavedati, da bo vino v nekaj letih za našo državo zelo važen izvojni kmetijski artikel in da se bo izvoz vina v nekaj letih ustvaril med najrentabilnejše izvozne artikule našega kmetijstva. Že zadnji čas so v tem pogledu nastale iz prejšnjih let za naša velike spremembe, kajti sedaj momentalno lahko plačamo vina, ki odgovarjajo za izvoz takorekoč 100% več, kot pa vina, ki se rabijo pri nas.

Gledano iz te prizme je prav gotovo potrebno zastaviti vse sile za čimprejšnjo obnovo naših vinogradov, obenem pa razviti neizprosno borbo za uveljavljanje tistega trsnega izbora, s katerim nam bo mogoče dvigniti kvaliteto in hektarski donos. Vsi naši vinski griči so zaenkrat posajeni v glavnem le z mešanimi vinskimi sortami, med katerimi pa je precejšnji procent manj vrednih vinskih vrst.

V letošnjem letu smo že napravili v tem pogledu en korak naprej ter so se gotova obnovitvena dela že pričela, kot je to v Pišecah in v manjši meri na Bizelskem. Vsekakor pa se kaže premala razgibanost in zainteresiranost na polju obnove in se iz tega sklepa, da se še vedno vse premalo zavedamo važnosti in neizbežne skorajšnje obnove. Naša državljanska dolžnost je, da dosežemo uspehe v kvaliteti naših vin povečamo, kar pa bomo dosegli le s pravilno in smotrno obnovo ter vsestranskim razvijanjem uveljavljanja. Z veseljem lahko ugotovimo, da naši okrajni oblastni forumi posvečajo temu vso skrb ter smo vsled tega trdno prepričani, da bo naše do sedaj upoštevno vinogradništvo ter nesodobno kletarstvo v kratkem pokazalo svoje pozitivne strani.

I. S.

Iz naših gospodarskih središč ...

Pionirski pevski koncert v Sevnici

Pionirski pevski zbor osnovne šole v Sevnici, je dne 17. maja priredil koncert v Telovadnem domu v čast desete obletnice ustanovitve OF.

Kakor vemo, je težko postaviti na oder naše male, zaradi discipline in zbranosti, vendar moramo reči o sevnicih pionirjih, da so rešili vlogo v zadovoljstvo poslušalcev. Ni jim delala težav raznovrstnost ritma, niti večglasno niti polifonično petje. Interpretacija je bila opazna, kar je bilo najbolj vidno pri solističnih točkah. Zbor je soliste občutno spremljal.

Na programu so bile narodne, partijske in umetne pesmi slovenskih

komponistov. Čeprav so bile vmes tudi težje točke, jih je zbor tehnično obvladal. Edino Mihelčičeva Slovenskim mladencem, je bila tehnično pretežka, kar se je opazilo zlasti zato, ker je bila na programu zadnja, ko so bili pionirji že utrujeni.

Kritik bi še lahko našel nedostatke, a če pomislimo na mladost pevcev, se dovršenosti in izvajanju ne more zahtevati.

Pevovodji tov. Ahačiču čestitamo k uspehu. Njegov pevski zbor je discipliniran, upošteval pa je tudi dinamičnost, česar mnogokrat pogrešamo pri mladinskih zborih.

D. P.

...in iz naših vasi

Zakaj molčati ...?

Naši lokalni listi imajo različne bralce. Bilo bi napačno misliti, da se za njihovo pisanje zanimajo le bralci iz okrajev, katerim je list v prvi vrsti namenjen. V zadnji številki je objavil »Dolenjski list« rezultate nagradnega žrebanja. Zanimivo, čeprav nič čudnega, da je večina dobitnikov knjižnih nagrad izven novomeškega, belokranjskega in kočevskega okraja. Da, veliko nagrad je romalo v Ljubljano, v Celje in celo v Beograd. Prejeli so jih tisti domačini iz navedenih krajev, ki živijo in delajo širom države, katere pa z njihovimi domačimi kraji povezuje prav novomeški »Dolenjski list«.

Gotovo je, da ima tudi »Naše delo« svoje prijatelje in bralce izven meja krškega okraja. Kartoteke naročnikov tega morda ne kažejo dovolj zgovorno. Toda malo je danes ljudi, ki bi čitali samo ono, kar imajo naročenega. Časopise in revije prelistavamo v lokalih, knjižnicah, kupujemo jih na potovanjih v kioskih itd.

Posebno rad in stalno prebiram »Naše delo«. Vse me zanima v njem, najbolj pa seveda tisto, kar pišete o krajih, delih in ljudeh krškega okraja. Priznam, da preko strani »Našega dela« živim s svojimi domačimi kraji. In kadar me zanese pot v domače vasi, se rad pomenkujem tudi o tem, kar sem čital v vašem štirinajst dnevniku.

Tako smo lani brali 11. julija v 8. številki daljši sestavek pod naslovom: »Lep razvoj krajevnega gospodarskega podjetja v Velikem Kamnu«. Mnogo pohvalnega in najlepšega je »nc« povedal v tem članku. Ponavljam samo nekatere diplome:

1. »Danes ima podjetje 30 uslužbencev... celo stroje imajo v delavnici in pa svoj lastni avto... Imajo pa tudi žago, mesarjio, gostilno, kamolom... Žaga ima kapaciteto 110 m³ lesa mesečno... Kmetje so v začetku postrani gledali na Strelovo početje, sedaj ga pa že občudujejo...«

2. »Delavci so zadovoljni. Delamo mnogo in nič zato, saj dobimo priznanje za to.« Tako pravijo delavci. Na koncu leta so dobili vsak po en par čevljev... »Kako pa delavski svet in upravni odbor?« sem vprašal delavca. »Večkrat se sestanemo in razpravljamo o napakah, dajemo predloge za izboljšanje načina dela, predvsem kvalitete...«

3. »Seveda sebe Strel ni pohvalil, jaz pa mislim, da ima še največjo zaslugu on — nc.«

Lepe besede, sama največja priznanja. Človek je navdušen nad tem, da se lice in življenje Velikega Kamna, v katerem sta včasih gospodarili le dve familiji, tako hitro in svetlo spreminjata. Verjamem vsemu napisanemu, kajti ljudje te kamenite vasi so res sijajni in v današnjih časih jih nič ne ovira, naša doba jim sprostja vso veliko ustvarjalnost in željo, da iz zaostale in siromašne vasi zgradijo res novi Veliki Kamen, v katerem boš komaj še našel znake težke preteklosti.

Kdo se ne bi poveselil ob takem branju? Se če ne bi poznal kraja, če bi ti njegov napredek ne bil tako pri srcu, bi vzel košček papirja in zasipal čestitko ustvarjalcem bodočnosti Velikega Kamna. In če bi bil pesnik, bi tem ljudem posvetil celo kitico lepih, iskrenih in toplih verzov. Prešeren pa jim bi zapel zdravico.

Pred dnevi sem obiskal Veliki Kamen. Doživel sem ga drugače kot pisec gornjega članka — »nc«. Zal mi je bilo, da sem bil sam. Pomislil sem: če bi bil z menoj Ivo Pirkovič, ki v Slovenskem poročevalcu preganja strahove pod Gorjanci ali pa kostonjevišče »hohstaplerje«, bi mu vedeli ljudje toliko povedati, da bi moral v trgovini SKZ kupiti celo novo beležnico, da bi lahko zapisal vse, kar pripoveduje staro in mlado, mlado in naše. Naj zaupam samo nekatere zapise in jih vzporedim z zaporedjem pisca »nc«.

1. Pravilno stoji zapisano, da je imel bivši KLO Veliki Kamen pet obratov: čevljarstvo, gostilno, mesarjio, žago in kamolom. Vse je vodil upravnik Strel. Toda kako jih je vodil, kako je v njih

gospodaril, o tem vedo Velikamljani povedati zelo veliko, ali pa ničesar. Ničesar ne vesta povedati bivša dva odbornika KLO, kajti na odborovih sejah ni bilo v navadi razpravljati o finančnem poslovanju in odborniki niso bili vajeni pregledovati in odobravati bilance. Tudi na zborih volilcev ni bilo na dnevnem redu vprašanje gospodarjenja v krajevnih podjetjih.

Pravilno stoji tudi zapisano, da je upravnik Strel kupil avto. O tem, kako so ga koristili, pa vedo Velikamljani veliko povedati. Sliši se vsemogoče. Eni pravijo, da je bil avto »oseben«, drugi, da je služil pri hiši za taxi-ja. Toda koliko se je kot taxi finančno izkazal, o tem se sušlja vse mogoče in nemoogoče. Tretji vedo zopet, da je zadnje dni šlo vozilo na počitnice, potem ko si je ogledalo Primorsko, Rogaško Slatino in druge gostinske in turistične lepote. Tisti pa, ki delajo iz muhe slo-na, celo šepetajo, da je avto sploh »oseben« in ne »krajevne«.

»nc« pravi, da so »kmetje v začetku postrani gledali na Strelovo početje, sedaj pa ga že občudujejo«. Pazljivo uho pa na Velikem Kamnu ujame drugačne govorce. »Fama est«, govori se, da je reorganizacija KLO in spojitve z občinskim ljudskim odborom Senovo pokazala, da so krajevna podjetja Velikega Kamna v težkih finančnih stiskah, da so zadolžena, da je mnogo dolgovi itd. Kot strela iz jasnega je udarila ta novica. Pravijo, da je menda toliko dolgovi, da se sedaj vsakdo brani prevzeti na sebe in v svoje okrilje gospodarska podjetja bivšega KLO Veliki Kamen. Na Senovem menijo: »Mi jih prevzamemo, toda brez dolgovi.« Nekaj ponujajo tudi SKZ na Velikem Kamnu. Ti pa zopet odgovarjajo: »Da, toda brez dolgovi.« Davkoplačevalci se sprašujejo, če ne bodo ta »vzorna lokalna podjetja« padla na njihova ramena. Tako je torej »občudovanje« Strelova upravljanja!

2. »Delavci so zadovoljni.« pravi nc, »dobili so ob koncu leta vsak po en par čevljev« in »delavski svet se večkrat sestane«... Kako lepo se sliši vse to, kar bi morala biti resnica, pa najbrž ni, kot se sliši. Sekretar partijske organizacije na Velikem Kamnu ve povedati, da ni zadovoljen, ker mu niso izplačali njegovega zasluga na žagi, delavci v čevljarstvu pa so menda še na slabšem. Čeprav ima žaga kapaciteto 110 m³ mesečno in je tam dosti nesežaganega lesa, čeprav se plača za 1 m³ menda 640 din, ostajajo žagarji brez zasluženega plačila. Če je to raj za srečo in blagostanje delovnih ljudi, potem je Nikaragua obljubljena dežela! Menda tudi ne bo držalo, da se je delavski svet »večkrat sestajal«. Kako bi se posvetoval šef s svojimi »podrejenimi«, če se ni z »nadrejenimi« v KLO. »Nadrejeni« pa ni samo predsednik, marveč ves odbor, včasih celo volivci. Če pa se je že »večkrat« sestajal in tako »delavsko« upravljal, da delavci niso prejeli zasluže-

Kam bo šla letos naša mladina na delovno akcijo?

Kakor vsako leto, tako bo tudi letos sodelovala naša mladina pri delovnih akcijah. Ker se v letošnjem letu v naši državi dokončujejo kapitalni objekti, ki nam bodo omogočili širši razvoj industrije in dvig življenjskega standarda naših ljudi, se bo tudi mladina našega okraja odzvala Novoletni poslanci in pismu mladini maršala Tita, v katerem je pozval mladino, da se udeleži prostovoljnega dela v okviru mladinskih delovnih brigad, da tako doprinese svoj delež k čim hitrejši izgradnji naše domovine.

Tudi naša mladina je pozvana, da doprinese svoj delež h graditvi kapitalnih objektov v merilu naše Ljudske republike, in sicer pri gradnji ceste Vrhnika—Logatec ter pri Vrskem v Savinjski dolini. Prva brigada iz našega okraja bo odpoštovala prav danes na gradnjo ceste Vrhnika—Logatec.

Druga brigada pa bo odšla na delovno akcijo 15. junija, v katero bo zajeta pretežna večina šolske mladine.

V tretjo brigado pa bo zajeta tudi kmečka mladina, katere pa bo odšla na delovno akcijo konec meseca julija, odnosno 1. avgusta.

Brigadirji na letošnjih akcijah bodo za svoje delo prejemali plačo, kot vsaka delovna sila, in sicer v denarju in industrijskih bonih po delovnem efektu. Brez dvoma pa bodo delovni pogoji na letošnjih akcijah lažji kot na objektivih zveznega merila.

Zato mladinci in mladinke odzovite se pozivu maršala Tita in z udeležbo na delovnih akcijah dokažite svojo predanost socialistični ideji in pripravljenosti pri izgradnji naše socialistične domovine.

nega plačila, potem »dol« s takšnimi »delavskimi sveti« in »gor« z resničnimi, socialističnimi, našimi delavskimi sveti.

3. »Sebe Strel ni pohvalil.« nc pa misli, da ima še največjo zaslugu on. Velikamljani pravijo, da je to res in se s tem strinjajo. Toda strinjajo se, da ima Strel največ zaslug za dolgoročno, za samovoljno poslovanje in še za marsikaj, od klavirskih harmonik za 45.000 dinarjev dalje! Da, tudi zasluge za to, da slabomne sirote celo plešejo vso noč v krajevni gostilni in se prireajo na Velikem Kamnu orgije, kakršnih ne vidiš v najbolj propalih beznicah Italije in da sovražniki s prstom kažejo na naše ljudi: »Takšni ste!«

Takšni so neodgovorni posamezniki! Toda naši, delovni Velikamljani niso takšni! In nikoli ne bodo! Oni so del zdravega in mladega rodu, rodu, ki je šel v kozjanske hribe, ki danes zida, koplje premog in seje zato, da bo žel sam, ne pa tisti, ki bi hoteli samo »upravljati« in žeti. Pa niti žeti ne, marveč samo bero pobirati!

Ko se človek v razmišljanju o vsem in še dolgi vrsti drugih pripovedk vrača z Velikega Kamna, se vprašuje, če je vse, kar kroži od ust do ust, resnica. Ne vem. In ta negotovost muči. Toda čudim se nc-ju, ki tako »dobro« pozna prilike v tem lepem kraju, zakaj ne prisluhne govoricam in v »Našem delu« ne pove, da je klevetanje grda lastnost. Če pa v tem primeru ne gre za klevetanje, naj pove resnico, naj natoči čiste-ga vina, kakršnega so navajeni piti prebivalci Velikega Kamna iz domačih vinogradov, ne na tistega, ki ga prodaja Strel v svoji krajevni gostilni — beznici. Priznamo, da ni vse zlato, kar se sveti.

Če bo imel nc korajžjo, se bodo opogumili tudi bivši odborniki in še marsikdo! Pravilica se bo razvozlati. Ljudje bodo izgubili strah pred njim, ki grozi z uniformami, in resnica bo prišla na »svitlo«. Resnica bo popravila vse, kar je strah povzročil slabega in Velikamljani bodo res verjeli našim besedam. Dokler bomo pa molčali, čeprav so temu molku krive včasih klobase v ustih, kot je to bilo v Kostonjevi, bo nad prijazno vasico pod Veternikom in med lepimi vinogradi Velikega Kamna ležala težka ura.

France Drenovec.

Odprt partijski sestanek v Čateških toplicah

Konec meseca aprila se je vršil v Čateških toplicah odprt partijski sestanek z namenom, da se tudi nepartijskim pokaže naloge in vlogo, ki jo ima osnovna partijska organizacija pri svojem delu. Bistveni namen tega sestanka je pa bil, da se kritično pregleda delo partijske organizacije, ugotovi uspehi in neuspehi iste analizira in si postavi direktive za bodoče delo.

Sekretar občinskega komiteja tovarš Odorčič Jože je v svojem referatu podal kratko analizo naše notranje kakor tudi zunanje politične situacije. Poseben poudarek je dal na oživljanje klerofašističnih elementov v Italiji, ki združeni z kominformisti blajojo našo državo in naše vodstvo, kar nam dokazuje reševanje trškega problema. Posebno je očitel vlogo kontrarevolucionarnih preostankov preteklega doba s klerom na čelu, ki hoče nam iztrgati tako teko priporjeno svobodo in izročiti naše dolevo ljudstvo in našo zemljo eksploatacijskim klikam.

Tovariš sekretar osnovne partijske organizacije v Čateških toplicah je v svojem referatu orisal razmere, ki vladajo istotam. V svojem referatu je opozarjal navzoče na velike in teške naloge, ki jih čakajo v tej sezoni, ako bodo hoteli, da dosežejo tisti cilji, ki ga morajo Čateške toplice kot okrevalec naših delovnih ljudi doseči. Politična nedelavnost ne škoduje samo podjetju, temveč tudi splošno pri izgradnji socializma v naši državi, kajti neenotni kolektivi so najugodnejša tla kjer uspeva reakciarna propa-

ganda. Ravno tako je treba ostro nastopiti proti vsem protiljudskim elementom v podjetju, ki skušajo razbijati kolektiv in rušiti politično moralo.

Ideološko politično delo v letu 1951. ki bi se moralo izvajati preko sindikalne podružnice ni zavzelo pravega razmaha, kljub temu, da so bili člani upravnega odbora in funkcionarji sindikalne podružnice večkrat na to opozorjeni. Zato ni čudno, da je prišlo v podjetju do takih nezdravih razmer, kakor je slučaj bivše bolničarke Urbajs Marije, ki je z gosti v podjetju organizirala versko petje ter z nje hoteli organizirati Marijino družbo. Ta slučaj nam je jasen dokaz, kako skuša nam sovražni kler rušiti moralo uslužbenec in jih izigravati proti naši stvarnosti. Dokaj čudno vlogo pri celi zadevi igra ravnatelj tovarš Konradin, ki je ne malo vrzelo teh nezdravih razmer v podjetju.

Tovariš Konradin je z njegovim izstopom iz Partije dovolj jasno pokazal svoj odnos do naše stvarnosti in s tem ustvaril v podjetju pogoje za razdiralno delo protiljudskih elementov. Tudi njegov odnos do namestencev in sploh celotnega kolektiva, kakor tudi način upravljanja z državnim imovino je nepravilen in je skrajni čas, da se zaveza z njim razčisti in poveri vodstvo podjetja tovaršu, ki bo delal v smislu naše socialistične stvarnosti.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Izpred sodišča

Pogum na nepravem mestu

Da so naši ljudje pogumni, so že dostikrat dokazali, včasih pa se ta pogum pokaže na nepravem mestu, tako da ima s posledicami posla bolnica in sodišče. Skoraj redno je tak pogum pridobljen in ne prirojen, daje pa ga vino. Statistika o teh dejanjih kaže žalostno sliko kulture našega podeželja. Res, da je vino vzrok vseh teh dejanj, toda baš v vinu je resnica in takrat se pokaže prava narava, prava slika človeka. Ta slika pa je kaj žalostna. Sodisce bo vsekakor moralo kazni za taka dejanja že zaostri, vedeti pa je, da samo s kaznimi ne bodo preprečeni vsi pretepi. Zagrabiti je treba zlo pri korenini, to je pri vinu, pri pijačevanju. K temu bodo morale pristopiti zlasti kulturnoprosvetne organizacije na terenu. Mnogo krivde za to stanje pa leži tudi na starših, ki dopuščajo, da se otroci privadijo na vino.

Grile Stanko iz Senovega in Maček Stanko iz Reštenja sta pokazala svoje junaštvo z nožem in kolom. Napadla sta Jazbec Karla in ga precej poškodovala. Dobil sta vsak po 8 mesecev zapora, ni pa to bilo njuno prvo tako junaštvo.

Zajc Jože iz Stare vasi se je hotel pokazati pogumnega v bližini nekega dekleta. Ni pa hotel uživati sam te slave, pa je zato nagovoril maloletnega sosedovega sina, da mu je pri delu po-

magal. Prav težkih poškodb res nista prizadela, toda s kolom ni mogoče dati poškodb po naročilu. Zaradi tega je dobil Zajc Jože tri mesece zapora, njegov pomagač pa 14 dni, ker je bil očitno zapeljan.

Mirt Anton iz Senovega se je spravil z nožem nad Kralj Franca. Ker je bil že predkaznovan, kazni pa še ni prejel, mu je sedaj sodišče odmerilo za obe dejanji skupno kazen 2 leti zapora.

Tudi Križanič Jože iz Dramelj je hotel biti na vsak način junak. Najprej je segel po nožu, ko so mu tega vzeli iz rok je zagrabil za motiko, nato za sekuro, končno pa je s kolom udaril svojega bratranca tako, da mu je zlomil rebro. Prejel je kazen 6 mesecev in pol, vendar pa pogojno za dve leti.

Bolj družabni so bili Černe Viktor, Blažon Alojz, Fister Alojz, Kocijan Martin, Černe Stefan in Černe Magda, vsi iz Bučke in od Dul. Ti so se s skupnimi močmi spravili eden na drugega. Pri tem so uporabljali še bolj primitivno orožje — vile in motike — ki na zato ni nič manj nevarno. Poškodovali so eden drugega, eden bolj, drugi manj. Černe Stefan in Magda sta prešla vsak po 3 mesece zapora. Fister Alojz en mesec in 10 dni, ostali pa vsak po 20 dni.

G. Z.

Iz PIONIRSKEGA življenja

Pionirji kriše osnovne šole že dolgo ne pominjajo tako lepe nedelje, kot smo jo praznovali 11. maja na Libni. Hriboček Libna res ni visok, pa tudi daleč ni od Krškega, komaj 1 uro hoda, a kaj zato. Nanj smo prinesli pionirji s seboj židano voljo in ves hrib spremenili v igrišče in mrvilišče. Česa vsega se nismo spomnili. Starejšim pionirjem, ki so se že učili o Turkih, je ob pogledu na cerkev vrhu hriba takoj oživila doba turških napadov na slovensko ozemlje. In že so tudi sami uprizorili napad. A to je bilo še

prema. »Indijance se gremo« je zakričal nekdo iz gruč. Mislil je vse nenadoma ogrozila. Spustili so se v gozd. Nekaj časa je bilo tišina, le sešestanje in pokanje vej. Deklice so nemoteno pisale kolo, tam so zopet igrali »črno kuharico« in podobno. Nenadoma je pretresel ozračje glasen hura. Iz gozda so prihrumeli res pravi, pravečati Indijanci. Deklice so završale in se razbežale po hribu. Mala Matoška pa je celo zajokala, tako strašni so zgedali naši pionirji našimljeni z zelenjem. Ljubitelji žoge pa se niso dali

O MODELARSKEM KROŽKU PIONIRSKEGA ODREDA

»LETALEC«

Modelarski krožek pionirskega odreda »Letalec« na osnovni šoli Skopice je najboljši krožek v okoliščini. Potrebno je povedati nekaj o vseh pionirjih in pionirskih tega odreda, o njihovem življenju, težavah in delu.

Odred je dočkal novo šolsko leto brez kakšne večje tradicije v krožkih in je razumljivo, da je bilo zelo težko spraviti vse to v tek. Konec 1. 1951 so pričele priprave za organiziranje odreda samega. V tem času so pionirji nestrno čakali sestanek odreda. Novembra meseca so se sestali vsi pionirji. Takrat je bil izbran štab odreda, načelniki razredov, zastavonoše, pionirji so se pripravili za modelarski, kulturno-prosvetni in fizikalni krožek. Za pionirskega poveljnika na šoli je bil izbran upravitelj Odorič Josip. Učiteljski predlog, naj se odred imenuje pionirski odred »Letalec« so pionirji navdušeno in z odobravanjem sprejeli. Po kratkem času so pionirji že dobili svojo odredno in četno zastavo.

Ker odred ni mel svojega pokrovitelja, se je o tem diskutiralo med učitelstvom in na predlog upravitelja so tudi pionirji z veseljem sprejeli novico, da se bo za voditelja priložilo Komando letalskega garnizona v Cerkljah. Komanda je to prošnjo odreda takoj osvojila in dala kapetana Blaževič Zlatko za vodjo modelarskega krožka, a za zastavnikarja Pavlovič Antona, ki je sam izdelal načrte za modele. Po tem pa so prišli dnevni preizkusi za modelarski krožek, ki brez materiala in denarnih sredstev ni mogel pričeti z delom. S pomočjo naših pokroviteljev je krožek dobil material kot vezane plošče, letvine in žaglice, nekaj smo tudi dobili iz Ljubljane, pa tudi pionirji so prispevali nekaj iz svoje blaginje. V začetku meseca marca je pričel krožek z delom, odnosno s kratko teoretično pripravo, nakar se je hitro preselilo na praktično delo, in sicer dvakrat tedensko, pozneje se je tempo dela polajnal in krožek je delal tudi 3 do 4 krat tedensko, v zadnjem času pa vsak dan, t. j. pred letalsko razstavo v Brezicah, kjer so pionirji prikazali nekaj svojih modelov.

In vse težave so modelarji prebrskali ker je bila volja močna in tudi uspeh ni izostal. 12. aprila smo preizkusili prvi model in potem so pionirji še z večjim veseljem delali in redno prihajali na krožek tako, da so do sedaj dokončali skoraj vsi svoje modele, nekateri celo dva.

21. maja, na Dan letalstva so imeli pionirji medsebojno tekmovanje. Krožek se je prijavil tudi za consko tekmovanje v Brezicah. Kakšno so perspektive modelarskega pionirskega odreda »Letalec« iz Skopice? Temelj za nadaljnji razvoj modelarskega krožka je ustvarjen in v novem šolskem letu bo lahko dosegel še večje uspehe. V doseganju del sta se dva najboljša pionirja Horžen Marjan in Gašperin Stanko usposobili za pomožne voditelje modelarskega krožka.

S takšnimi uspehi čakajo pionirji modelarskega krožka konec šolskega leta, ki ga bodo nadaljevali v prihodnjem šolskem letu. Pionirji odreda kot celota, a v prvi vrsti modelarski krožek, je ponosna na svoje uspehe in se srčno zahvaljuje tovarišema Blaževič Zlatku in Pavlovič Antonu, ki sta svoje znanje in ves prosti čas nesebično žrtvovala za uspeh krožka.

O. J.

UDELEŽITE SE

Mladinsko-pionirskega slovensko-hrvaškega festivala v Brezicah v nedeljo, dne 8. junija 1952

Pepče pripoveduje . . .

Tokrat sem imel namen začeti potovanje na VIDMU ob Savi. Odločil sem se, da odpotujem 16. maja t. l. z »mlekarjem«. Ne vem, ali imam vedno smolo ali pa srečo, ker vedno naletim na videmski postaji na neljuba prekanja med potniki in službujočim blagajničarjem. Istega dne je namreč merilna ekipa, katera vrši merjenje za novo hidrocentralo v Krškem, poslala prtljago, sestoječo iz merilnih instrumentov iz Vidma v BRESTANICO. Blagajničar mu je za prevoz tega blaga zračunal kar čedno vsoto 350 din. Prizadeletni tovariš je seveda začuden vprašal kako je to mogoče, da so za isto prtljago plačali iz Ljubljane do Vidma le 175 din. Po dolgem prerekanju so se končno zedinili, da plačajo za prevoz 50 dinarjev. Mešetarjenje se je vsekakor izplačalo, saj so s tem prihranili 300 dinarjev. Zbal sem se »elastičnosti« cen na videmski postaji, zato sem jo odkuril kar peš v BRESTANICO, kjer sem tolažil razne neustojljive, žalujoče osebe obeh spolov po izgubljenem imenu Rajhenburg. Toži se jim namreč po lepih starih časih »ko so gnadljivi gospod grof Rajhenburg« gonili naše prednike na tlačanska dela. V Brestanici imamo pet gostiln in štiri biljarde, a to v splošno zadovoljstvo vseh brestanskiških žena. Želeti bi bilo samo, da bi še peta gostilna dobila biljard in bi tako bil v Brestanici ta

šport množično zajet. »Favorit« na biljardu je brezdvomno naš Mirko, sin pokojnega Janeza in Frančiške rojene Dornik, kateri z neverjetno virtuoznostjo in samozavestjo pošilja kroglo v luknje z visokimi številkami. Čuje se, da bo v kratkem prirejeno tekmovanje, na katero se posebno brestaniške boljše polovice zelo veselijo, saj vedo, da so njihovi moške po truda-polnem delu tudi potrebni razvedrila. V Brestanici imamo pa tudi mesnico, ki spada pod operativno občinskega ljudskega odbora. Poslovodja te mesnice je odšel na orožne vaje. Prebivalci se pa začudeno sprašujejo, kam je neki izginil vajenec, kajti odkar je odšel poslovodja, je izginil tudi vajenec, tako da je ostal v mesnici sedaj samo en pomočnik. Hudobni ljudje pravijo, da je vajenec odšel s poslovodjem k vojakom in da mu je pridrljen kot »posilnik«, kar pa ne moremo verjeti. Točno je pa, da vajenca ni in radoveden sem samo, kdo ga bo za ta čas plačal in ali mu bo ta doba šteta dvojno? Sicer so pa v Brestanici še druge take čudne navade, tako je n. pr. tovarišica Rostoharjeva, nameščenska bivšega KLO dobila odpoved službe konec aprila z veljavnostjo s 1. aprilom. Paragrafi so res zaviti, ampak nazaj pa le niso obrnjeni. Ker me je zeblo kljub krasnemu maju, sem potovanje prekinil in se vrnil v KRŠKO in se prav pošteno oddahnil na krasni rdeče pobarvani klopi v nastajajočem parku za pošto. Veseli me, da moj opomin glede tega parka ni padel na skalnata tla, temveč je rodil uspeh. Mislim pa, da lahko v imenu Krčanov izrečem vse priznanje tovarišem in tovarišicam, ki so načrt uresničili. V Ljubljani je svoječasno živel dihur, ki je noč in dan žrl knjige, od sebe pa ni dal nobene fige. V Krškem pa imamo »mat kurjo«, katera hodi v naše uredništvo izven uradnih ur po časopise, ki jih nujno rabim za brisanje okenskih stekel na OLO. Dokler smo mislili, da čuti tako veliko

Vas pozdravlja Vaš Pepče

Fizkultura in šport

TD »PARTIZAN« KRŠKO NA PROSLAVI DNEVA LETALSTVA V CERKLJAH

V sredo, dne 21. maja, je gostovalo TVD »Partizan« Krško v Cerkljah na proslavi Dneva letalstva.

Tekmi so prisostvovali poleg vojske tudi povabljeni gostje.

Krško je nastopilo v običajni postavi ter je predvedlo zelo dobro igr. Ze takoj od začetka so prišli v vodstvo po lepem predločku levega krila. Gol je zabil Anžiček F. Letalci so ostro napadali na vrata gostov, a dobri vratar Žičkar ni dopustil žogi v mrežo. Na mestu branilca je nastopil Bizjak T., ki mu to mesto leži in se je posebno izkazal v razdiranju nasprotnikovih napadov. Drugi gol za goste je dal levo krilo Preskar, ki je bil na tej tekmi gonilna sila napada. Pohvaliti je tudi Anžička T., ki je pomagal v obrambi in napadu. V drugem polčasu so domači napadli in znižali rezultat na 1:2. Iz protinapada je desna zveza Prijatelj zvišal na 1:3. Več prostih strelav in celo 11-metrovka je ostala neizkoriščena po domačih. Letalci so predvedli v drugem polčasu zelo lepo igr. in bili celih 20 minut v premoči, napad ni imel pravega strela. Obramba gostov je delala brezhibno. Malo pred koncem so znižali rezultat na 2:3 in tako je ostala tekma do konca z zmago Krškega.

V nedeljo, dne 25. maja, v proslavo 60. rojstnega dne maršala Tita je gostovalo moštvo Bregana proti I. moštvu TVD »Partizan« Krško.

V nogometni tekmi so pred tekmo gostje izročili domačemu moštvu spominsko zastavico. Domačini so takoj v prvi minuti po Anžičku prišli v vodstvo. Dostje so hoteli vsiliti ostro igr. in so prigrigovarjali sodnikom odločitvam. Polčas se je končal 2:0 za Krško.

V drugem polčasu so že v 3 minuti gostje znižali rezultat 2:1, več napadov se je končalo v rokah zelo dobrega vratarja Anžička, ki je od tekme do

tekme boljši. Na mestu srednjega krilca je nastopil Vodopivec in je dobro razdiral napade nasprotnika.

Končni rezultat je bil 4:1. Pri gostih so bili dobri: vratar, srednji napadalec, srednji krilec in desno krilo. Na momente je bila igra ostra, kar so prednjčili gostje. Prigovarjanja pa naj se v bodoče odvadijo. Sodil je dobro Istenič.

ZAHVALA

Vsem, ki so z nami sočustvovali ob izgubi naše nadzve dobre in ljubljene mame

URSKE ZUPANČICE

se tem potom najlepše zahvaljujemo. Posebno zahvalo izrekamo primariju tov. dr. Juriju Murglju za poštvalno lajšanje trpljenja za časa njene bolezni. Okrajnemu komiteju KPS in Mestnemu komiteju KPS v Krškem, Okrajni in mestni organizaciji AFZ, Mestnemu odboru ZB, Mestni občini Videm-Krško, nameščencem UDV v Krškem, sindikalni podružnici pri OLO, nameščencem KPD iz Brestanice, učitelstvu osnovne šole in gimnazije v Krškem in vsem ostalim darovalcem vencev in cvetov, tov. Valentinu Hribarju, tajniku Mestne občine Videm-Krško, za ganljive poslovalne besede ob odprtem grobu, rudarski godbi iz Senovega, godbi in pevskemu zboru iz Krškega, šolski mladini, članom predvojaške vzgoje in vsem sodelavcem, ki so našo ljubljeno mamo spremlili na njeni poslednji poti.

Mima in Tone Zupančič

KINO KRŠKO

4. in 5. VI. HUMORESKA — ameriški film
7. in 8. VI. S ČREDAMI ČEZ KONTINENT — angleški film
11. in 12. VI. KEY LARGO — ameriški film
14. in 15. VI. PARMSKA KARTUZIJA — francoski film

KINO BREZICE

1. VI. HREPENEČA VDOVA — am. film
7. in 8. VI. TEŽKA POT — ameriški film
14. in 15. VI. HOTEL SAHARA — ameriški film

Odprt partijski sestanek v Čateških toplicah

(Nadaljevanje s 3. strani)

Ker ni nikake povezave med upravo, upravnim odborom delovnega kolektiva in sindikalno organizacijo, bo treba nujno tudi to vprašanje razčistiti ter izvoliti ljudi, ki bodo imeli smisel za vodstvo takega važnega podjetja kakor so Čateške toplice, in to v duhu našega časa. Vsekakor moramo pa pohvalno omeniti delo šefa kuhinje in tovaršice v kuhinji, posebno pa Černoslav Drago ter tovaršica ekonomka Kocbekova Martina, ki imajo pravičen odnos do dela in pravičen čut odgovornosti napram ljudski imovini in vsej naši stvarnosti. Končno so bili sprejeti sklepi, da se prične s sistematično vzgojo kolektiva v ideološko političnem pogledu, da se ustvari povezava med partijsko organizacijo, delavskim svetom, upravnim odborom ter sindikalno podružnico zaradi skupnega reševanja vseh nalog in problemov podjetja. Določeno je bilo tudi, da se pristopi k izbiri kandidatov za delavski svet tako, da bodo izvoljeni najboljši delavci podjetja predani socialistični ideji.

Na sestanku so bili sprejeti sledeči člani v Partijo: Černoslav Draga, Zobarč Viktorija in Umek Martin. Navzoči so novim članom čestitali.

Nadalje je bila poslana tovarišu Kardelju protestna resolucija zaradi reševanja tržiskega vprašanja brez sodelovanja Jugoslavije.

motili. Našli so svoj prostorček in jo kar naprej tolkli.

Kos dobre volje smo prinesli s seboj, nekaj več kot samo dobra volja pa je bilo vendarle treba. Zato so poskrbeli pionirji starešine, člani planinskega društva in članice AFZ. Seveda smo načrt za praznovanje pomladi napravili na seji starešinskega sveta, ki je pri nas prav dober in delaven. Nekateri tovariši so odšli na Libno že navsezgodaj, da so do prihoda otrok že pripravili topel čaj. Otroci so bili kajpak ne malo presenečeni, še bolj jih je presenetilo okusno pripravljeno kosilo, čeprav so slutili, da imamo odrasli nekaj za bregom, ker smo jim naročili prinesiti s seboj skodelice in žlice. Kosilo je kljub temu dobro teknilo, saj so si po hribih in dolinah pošteno stresli žlečedke.

Posebno priznanje za lepo praznovanje »Pozdrava pomladi« zasluži tovaršič Čebular, predsednik Planinskega društva Krško, ki je organizacijsko in materialno podprl naš odred. Pa tudi brez tovarišice Rosceve, članice Partizana, bi težko organizirali toliko lepih igr. Vse je bilo dobre volje — staro in mlado — bi lahko rekli. Z nami je bilo namreč tudi nekaj staršev, ki so se odzvali vabilu pionirskega odreda. Kar prehitro je minil čas. Prišla je ura odhoda. Otroci iz Gore, Ceste in drugih okoliških vasi so imeli še daleč do doma. Zbrali smo se pred Planinčevovo hišo, zapeli nekaj pesmi, se zahvalili Planinčevi mami za gostoljubje in za pomandarno travo, potem pa zdrknili pa bregu navzdol. Še dolgo je bilo slišati petje in vriskanje.

Letošnje praznovanje »Pozdrava pomladi« nam bo ostalo v prijetnem spominu, a prihodnje leto bomo še lepše naredili, saj smo si nabrali izkušenj.

Z. M.

F. Setinec:

Šlezijska kronika

(Nadaljevanje)

Odprto mesto je to, ki ga štiti mednarodna konvencija in tudi protiletalske topove obenem...

Fantje se spustijo po hribu navzdol. Gozd, ki ga krasijo iglasta in listnata drevesa, jih sprejme vase. Mnogo smrek je tu in ogromnih hrastov, tla so pa polna mahu in praproti. Na neki skali se sonči gad, ki se je zvil v kloboč in še malo ne slutiti, da bo po njem. Tone se mu približa z velikim kamnom v roki, zavijti jo nad njim in spusti kamen na njega.

»Bi si kdo od vas to upal storiti?« se smeji Tone, ki se je ponašal s svojo koražjo.

»Nisi samo ti močan, tudi od nas kateri zaleže precej!« ni prav Ivanu, ki ni posebno maral Toneta, kadar se je ta preveč hvalil. Prišli so do češenj. Mnogo velikih češenj, ki so polne, da se veje pripogibajo do tal. Fantje so začeli hrustati in se veseliti.

»Meni se imate zahvaliti,« reče Tone in baše češnje v usta. Drugi se mu smejijo: »Sedaj si pa pravi peklenšček!«

»Tudi ti!« pokažejo od Ivana, ki je bil črn po obrazu.

Vsi so bili črni. Nič zato, samo da so enkrat sili. Sedaj bo mogoče kruh pripraviti za jutrišnji dan...

»Anuuu...!« naenkrat zavjaka Ivan in se ozira po bližnjem grmovju. Tudi ostali so dobili kamenje v hrbet. V grmovju tiči nekdo, ki bi se rad pošalil na račun otrok. Tedaj se zaslišijo vzkliki:

»Huraaaa...!« in nepoznani pobalini pridrvijo iz grmovja. Vržejo se na črne fante in jih začno obdelovati s pestmi. Toda ti niso pri miru. Krepro jim vračajo, da marsikateremu pobalnu počni čelo.

»To pa ne gre, da bi nas takile švabički!« reče Tone in mlati s pestmi po njih. Le-ti se umikajo in si z rokami zakrivajo obraze. Pridejo do grmovja, ki jih skrije pred zasledovalci.

»Pa smo jih,« reče Tone veselo.

»Da bodo vedeli, s kom imajo opravka,« reče Ivan in se ozira po češnjah.

»Was machen sie hier?« zakliče mož v rjavi uniformi, ki se je nenadoma pojavil med njimi. Malo dalje od njega stoji žena v svileni obleki in malo dekletce v takisto svileni obleki.

»Kirschen essen...« reče Tone jecljaje in se boječe zazre v moža.

»Od kod ste?« vpraša mož dalje.

»Polen...« se zlaže Tone.

»Verdamt nocheinmal!« se jezi mož v rjavi uniformi in zapiči svoj jezni pogled v Toneta.

»Kje pa imate P?« še ni jasno možu.

»Vergessen...« mu odgovori Tone.

»Tvoje ime?« reče mož in seže z roko v žep, iz katerega potegne notes.

»Kratčki...« se zopet zlaže Tone. Mož si zapiše in pomežikne ženi, ki je še vedno stala ob strani in držala dekletce za roko.

»Sedaj pa domov! Da vas ne vidim več! Cigani!« se zadere mož na fante in udari Toneta po licu.

»Zakaj me tepeš?« zakriči Tone jezno in se zažene proti možu. Fantom zastane dih.

»Was?« de mož presenečeno in se odmakne za korak, pa potegne pištolo iz žepa. Tone pobledi, takisto ostali. Korak za korakom se umikajo proti grmovju. Ko pridejo do njega, zbežijo. Mož pa kriči:

»Čakajte, vam bom že pokazal!« in ustrelji v zrak. Otroci se ne ozrejo. Bežijo in se šele pod hribom ustavijo.

»Hudičeva nam je predla,« se nasmehe Tone in veselo pogleda po fantih.

»Pa kako si ga nalagal,« komaj spravi iz sebe Tinče, ki še ni prišel k sebi.